

[Hans Knudsen.]

måde. Den første betingelse herfor må imidlertid efter min mening være, at man finder frem til årsagerne til de uheldige forhold. Dette arbejde påtog skattekommissionen sig, og den fastslog i sin betænkning først og fremmest dette, at den hårde beskatning af indkomststigninger det første år efter deres indtjening skyldtes den omstændighed, at der ikke var noget skattefradrag svarende til indkomststigningen.

Den højtærede finansminister tog konsekvensen af disse undersøgelser ved i sine forslag til en skattereform at foreslå skattefradraget delvis ophævet og derefter en overgang til en proportional beskatning. Skattereformforslaget, der er fremsat gentagne gange, ophæver som bekendt progressionen for indkomster på op til ca. 20 000 kr., og ved den foreslåede faste skatteprocent af den del af indkomsten, der ligger over 5 000 kr., som man foreslår beskattet med 17 pct. til staten, opnår man netop, at indkomststigningerne også det første år efter, eller samtidig med at de kommer, beskattes med 17 pct. — altså nøjagtig det samme, som den normale indkomst beskattes med.

Denne rationelle løsning er ikke aktuel; der er ikke flertal for den i det høje ting, og så må man naturligvis søge at finde frem til en anden løsning. Derfor har den højtærede finansminister tilbudt at indarbejde kildeskattesystemet i reformforslagene — sådan som finansministeren har redegjort for det i dag. Også dette system vil efter min mening give en god løsning af problemet, fordi man ved kildeskatten, skatten af det løbende års indkomst, får skattebetalingen i orden, samtidig med at fortjenesten indgår.

Det, man nu foreslår i det foreliggende lovforslag, er muligvis tænkt som en genvej til afbødning af de uheldige virkninger, som skattefradraget i sig selv medfører; men det er min opfattelse, at forslaget sikkert vil vise sig lige så uheldigt — og også lige så uigennemførligt — i praksis som de forskellige andre forsøg, man i den senere tid har været inde på for at finde frem til en sådan genvej. Jeg minder her om den tanke, der har været fremme, om ligefrem at tage toppen af indkomststigningerne før skatteberegningen. Det var også noget, der så

umiddelbart tiltalende ud, men heller ikke den vej viste sig farbar i praksis. Det lyder næsten altfor besnærende og altfor tillokkende, at man nu skulle kunne klare det hele blot ved at indbetale et forskud på den forventede skattestigning. Hvis man får lov til at fradrage dette forskud i sin indkomst, har man jo netop taget toppen af indkomststigningen; men desværre går det ikke så let i praksis.

Jeg tror, bemærkningen ved lovforslagets fremsættelse om, at man ikke har haft bistand af skattedepartementets embedsmænd, er delvis overflødig; for havde man haft en sådan bistand, ville det sikkert have været utænkeligt, at embedsmændene ikke skulle have advaret mod de urimeligheder, der ville opstå, hvis lovforslaget blev gennemført. Jeg er iøvrigt forbavsset over, at de af forslagsstillerne, som har praktisk kendskab til det ligningsarbejde, der udføres af de lokale myndigheder, har kunnet gå med til et forslag som dette uden at være mere kritiske overfor dets virkninger. Jeg skal tillade mig at nævne blot nogle af de vanskeligheder, som straks vil opstå, hvis lovforslaget gennemføres.

I henhold til § 1 skal enhver skatteyder have ret til forskudsindbetaling uden nogen form for begrænsning af beløbets størrelse; jeg erkender, at det vil være uhyre vanskeligt at fastsætte en sådan begrænsning, men bestemmelsen ville betyde, at man, hvis man har de nødvendige pengemidler til rådighed til en sådan forskudsbetaling, kan forskudsbetale så meget, at man kan få indtægten for det kommende skatteår så langt ned, at den bliver helt skattefri. Har man tænkt på konsekvenserne heraf, ikke mindst for de skatteydere, hvis skattepligt ophører, f. eks. på grund af udvandring? I så fald har man efter forslaget kun mulighed for at få renterne af de deponerede beløb i de offentlige kasser. Også i tilfælde af dødsfald skal forskudsindbetalingen tilbagebetales, efter at beløbet har haft den virkning, at den skattepligtige indkomst er helt eller delvis forsvundet. Man kan naturligvis under et udvalgsarbejde undersøge, om det vil være muligt at forhindre den slags misbrug, men jeg tror, det vil vise sig praktisk talt ugørligt.

Hvis vi imidlertid ser bort fra de misbrug, som uden tvivl vil opstå, melder der